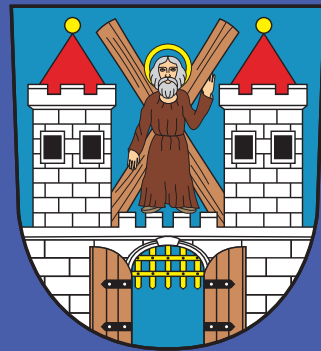

OZVĚNY

Časopis pro obyvatele Ondřejova, Třeblat a Turkovic

ČÍSLO 4 | PROSINEC 2017

Foto: Josef Brabec
Rozsvícení vánočního stromku v Turkovicích

<u>OBSAH</u>	
Slovo starosty	2
Ze života Ondřejova, Turkovic a Třeblat	3-7
■ Pěší zóna? ■ Ondřejovská osmička ■ Ples vozíčkářů ■ Bohemia balet ■ Opora fotbalového mužstva se loučí ■ SDH Turkovice ■ SDH Třeblaty ■ Dětská soutěž ve Třeblatech ■ Předškolní vzdělávání	
Echo ze školy	9-11
■ O pokorách ■ 3. ročník podzimního běhu ■ Spisovatelka Jana Vítková v ZŠ ■ Ulice dětem ■ Výtvarné dílny ■ ŠKAMNA	
Z ondřejovské hvězdárny	12-13
■ Na čem jsme pracovali	
Kalendář akcí	14-15
■ SKC ■ Klub přátel hudby	

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

v období, kdy se blíží vánoční svátky a závěr roku, je zvykem alespoň trochu bilancovat. Nemějte obavy z dlouhého výčtu všech událostí, které nás v letošním roce potkaly, chystám se zmínit pouze nejvýznamnější nebo ty, které měly na náš život největší dopad.

Pravděpodobně největším zásahem do života všech obyvatel Ondřejova byla rekonstrukce ulice Pražská. Zde musím poděkovat vám všem za trpělivost, se kterou jste snášeli omezení dopravy a další nepříjemnosti se stavbou související, odměnou je kvalitně zrekonstruovaný úsek komunikace opatřený „tichým“ povrchem. S investorem jsme se dohodli, že neprodleně bude obnoveno vodorovné značení na přechodech a kompletní vodorovné značení bude provedeno na jaře, kdy „vyzrán“ asfaltu umožní použití kvalitních materiálů s dlouhou životností. Investorem této akce byla Krajská správa a údržba silnic, proto se nám přes veškerou snahu některé věci nepodařilo ovlivnit. Nikdo nám nedokázal vysvětlit důvod opravy pouze části komunikace, která

je v havarijním stavu v celé své délce, naše protesty zůstaly nevyslyšeny – budeme o dokončení opravy usilovat i v příštím roce. Další velkou akcí, která nás bude provázet i v úvodu příštího roku, je rekonstrukce a částečná výstavba chodníků, i v průběhu této stavby vás prosím zejména o trpělivost. Při pracích, prováděných v sousedství vašich nemovitostí, se nebojte komunikovat se zástupci stavební firmy a pokud bude třeba, neváhejte se obrátit na mě nebo pracovnice obecního úřadu. Harmonogram prací v jednotlivých úsecích budeme zveřejňovat na obecních internetových stránkách. Vzhledem k předpokládaným komplikacím souvisejícím s nepříznivým počasím, nutností úprav sítí, které nebylo možné naplánovat apod., je třeba brát harmonogram pouze jako orientační a ne definitivní, budeme jej průběžně aktualizovat. V letošním roce jsme se věnovali i požárním zbrojnicím, zde je nutno připomenout, že k těmto budovám nepřístupujeme pouze jako k objektům pro zajištění požární bezpečnosti, ale zejména ve Třemblatech a Turkovicích jsou to jediné prostory umožňující setkávání obyvatel těchto částí obce. Ve Třemblatech bylo dokončeno sociální zázemí, v době vydání Ozvěn bude pravděpodobně dokončena oprava střechy na ondřejovské „hasičárně“. V Turkovicích byl vypracován ambiciózní projekt novostavby požární zbrojnice, vzhledem k velikosti investice je realizace závislá na získání dotace. Náš projekt je zatím ve fázi, kdy splnil všechny podmínky dotačního programu, bohužel je zatím v sestaveném žebříčku pod čarou znamenající příslib financování, je však naděje, že bude navýšena alokace financí, nebo budou vyřazeny ně-

teré projekty, které zatím příslib financování mají, a my podporu získáme.

Z událostí, které nás čekají v příštím roce, musím zmínit zejména pokračování příprav stavby nové školy. Zatím máme zpracovanou architektonickou studii, kterou jsme museli upravit tak, aby splňovala podmínky pro nízkoenergetické budovy, to nám pomůže rozšířit možnosti při financování stavby. Těsně po uzávěrce tohoto čísla Ozvěn proběhlo výběrové řízení na projektanta. Věřím, že ve chvíli, kdy Ozvěny máte v rukou, již práce na projektu probíhají.

Ondřejovští hasiči v současné době čile komunikují s dodavatelem nové cisterny, na kterou se nám podařilo získat 90procentní dotaci. Cisternu by měli od výrobce převzít v prvním čtvrtletí roku 2018.

Pokračujeme v projektu turkovicke kanalizace a ČOV, je podána žádost o vydání územního rozhodnutí a v lednu podáme žádost o dotaci. Abychom zvýšili šance na její získání, budeme postupovat společně s obcí Kaliště jako Dobrovolný svazek obcí. Další vizí, v jejíž realizaci budeme pokračovat, je obnova historické cesty z Ondřejova do Turkovic, zde musím poděkovat vlastníkům pozemků na původní trase cesty, kteří k naší myšlence přistoupili velmi vstřícně. Jsem přesvědčen, že se nám podaří obnovu dotáhnout, a vznikne tak bezpečný úsek pro pěší a cyklistický přesun mezi Ondřejovem a Turkovicemi.

Vidím, že mé předsevzetí být stručný vzalo za své. Závěrem si dovoluji popřát vám všem klidné prožití vánočních svátků, nejlépe s lidmi, které máte rádi, pevně zdraví a hodně štěstí v roce 2018.

Vladimír Zámyslický

Zkrácená pravidla pro zveřejňování příspěvků

UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ ČÍSLO OZVĚN JE 25. 2. 2018.

Příspěvky zasílejte na adresu redakce.ozvenyondrejov@gmail.com.

Výjimečně lze příspěvek odevzdat na podatelně OÚ. Texty příspěvků zasílejte ve standardním formátu .doc, docx. Nevkládejte do textu fotografie a grafické materiály, tyto musí být dodány jako samostatné soubory, ve formátech .jpg, .tiff, případně .pdf.

Fotografie musí vyhovovat požadavkům pro tisk.

Vzhledem k omezenému rozsahu časopisu je limitován i rozsah příspěvků.

Organizace města, spolky a sdružení – max. 1 strana A4 textu – 5000 znaků

Občané a ostatní příspěvatelé – max. 30 řádek textu – 2500 znaků

(písmo Times New Roman, velikost 12, okraje normální, řádkování 1, zarovnání vlevo)

Další příspěvky je možné zveřejnit jedině po dohodě s redakcí, případně bude autor vyzván ke zkrácení příspěvku.

Za správnost a věcnost údajů v příspěvku plně odpovídá autor externího příspěvku.

Přednost při uveřejňování mají příspěvky týkající se aktuálního dění ve městě.

Historie na kolech

Před více než 17 lety se díky čtyřem přátelům, které spojoval společný zájem o historická vozidla, zrodil nápad vytvořit v Ondřejově veteránský klub. A tak, zejména zásluhou Jana Novotného, byl na počátku roku 2000 založen Posázavský klub historických vozidel (PKHV).

Prvního závodu tohoto klubu se zúčastnilo několik nadšenců, převážně majitelů motocyklů (automobil byl na startu pouze jeden, a to Škoda Felicia z roku 1960), a tento závod proběhl v takřka rodinném duchu. Postupně se počet účastníků rozrůstal a struktura závodů se měnila. Po prvním závodě zahájili zakladatelé PKHV jednání s vedením autoklubu o zařazení ondřejovského podniku do Poháru AČR, což se podařilo a Posázavská rallye se letos konala již poosmnácté. Dalšími závody byla Sanbenedetorally a Kozí dechy.

V současné době PKHV pořádá ročně tři závody. První, rychlostní závod, nese název Ondřejovský krpál a skládá se mimo jiné ze dvou výjezdů do kopce, kdy se závodníci pokouší zajet druhé kolo za stejný čas jako první. Druhý závod, Posázavská rallye, probíhá na zámku Berchtold a v jeho okolí. Je závodem orientačním, který je zároveň zařazen do Poháru AČR historických vozidel. Poslední, podzimní závod, Ondřejovská osmička, je memoriálem jednoho ze zakladatelů PKHV – Jana Novotného.

Všechny závody doplňují také vědomostní testy obsahující otázky z oblasti motorismu, historie, literatury a přírodních věd, dále dovednostní soutěže, například „popelkovské“ přebírání hrachu, skládání kostiček, zatloukání hřebíků, chůze na chůdách a podobně. Zařazena je také jízda zručnosti. Ondřejovský krpál nabízí po první, závodní části, také část druhou, zábavně-poznávací. V letošním roce byly závodníkům nabídnuty prohlídky těchto zajímavých míst:

ondřejovské hvězdárny, Sázavského kláštera a Muzea historických kočárů. Na zámku Berchtold je pro účastníky Posázavské rallye připravena živá hudba, návštěva Mini Zoo, prohlídka miniatur českých hradů a zámků, plastik pohádkových bytostí nebo jen příjemný odpočinek v zámeckých zahradách. Ondřejovská osmička pak bývá tečkou za veteránskou sezónou v podobě pohodové jízdy posázavskou krajinou.

Členové PKHV svou činnost vykonávají bezplatně. Několik týdnů před závodem připravují trať, mapy, vymýšlejí úkoly, chystají plakáty, pamětní listy, medaile a obstarávají občerstvení. V den závodu jsou všichni na svých místech a zajišťují jeho plynulý průběh. Někteří závodníci opravdu závodí a jejich hlavním cílem je dobré umístění. Jiní jedou především pro radost, závody si užívají a nenechají se zneklidnit ani záluďnými otázkami ani tříděním kávových zrn čínskými hůlkami. Obě skupiny spojuje láska a respekt k historickým vozům, potažmo k době, ze které pocházejí – elegance, noblesa a vkus první republiky, síla a výkonnost strojů let válečných nebo nostalgie vozidel z období socialismu, ve kterém větší část zúčastněných žila... Zástupce všech období pak reprezentují i zahraniční stroje značek Indian, B.S.A., Ariel a další. Plechoví „miláč-

ci“ jsou svými majiteli pečlivě opatrováni a opečováváni, a tak se přihlížejícím naskytne nezapomenutelná podívaná. A až už v některém z oněch historických skvostů sedíte, nebo se jen díváte, pohltní vás atmosféra starých časů, pocítíte mrazení v zádech, hrdost nad umem našich předků a necháte se – alespoň na chvíli – unést do dob dávno minulých.

Chtěla bych popřát všem členům PKHV, aby jejich elán pořádat závody historických vozidel neustával, závodníkům hezké zážitky z cest romantickým Posázavím, a také sílu a čas starat se a uchovat vozidla i pro další generace – jako součást historie lidstva i jako vzpomínku na ty, kteří už putují po jiných cestách... A kdo ví – možná některé úkazy, které bezvýsledně zkoumají ufologové, jsou jen světla nebeské spanilé jízdy legend motorismu – pánů Laurina, Klementa, Waltera, Škody, Janečka, manželů Junkových... a Honzy Novotného, kteří sledují počínání svých následovníků: Všech chlapců, pánů, slečen i dam, kterým učarovala vůně benzínu a sice ne úplně rychlá, ale o to nádhernější kola... a Honza, s rozzářenými očima a spokojeným úsměvem, šeptá: „A pořád se točí!“

Tak šťastnou cestu a v roce 2018 na akcích PKHV na shledanou!

Hana Senftová

Vážení přátelé,

je mi velkou ctí tímto reprodukovat poděkování a zároveň pozvánku na další ples vozíčkářů, který bude již v pořadí třetí a bude v SKC Ondřejov 10.3. 2018. Poděkování které čtete dále psala paní Moravcová, předsedkyně spolku Srdíčko, která i když bojuje již léta s velmi těžkou nemocí se i přes velké bolesti a omezení sama velmi aktivně podílí na mnoha činnostech které pomáhají handicapovaným lidem v našem okolí. Takže i jí patří obdiv a úcta za její práci a boj, který dennodenně svádí s ne zrovna příznivými okolnostmi a podmínkami ve svém každodenním životě. *Hynek Kašpar*

Čas nezadržitelně letí a nechce se nechat zastavit. Než se otočíš a utrhneš uschlý list v květináči, máme tu opět čas vánoční. Když jsem byla malá holčička, měla jsem tajné velké přání. Prohlednout si zblízka anděla, nebo ještě lepší by bylo, moci si na něho přímo sáhnout. Ale vždy to byli jen anděličkové na dětských školních besídkách a já jsem později pochopila, že toto přání se mi nikdy nesplní. Teprve po téměř tři čtvrti století jsem seznala, jak jsem se mýlila. Já jsem své anděly našla a není jich přehřesl, jsou jich zástupy. Chodí až po vánocích a snáší se vždy v březnu se svými pekáči plnými sladkostí, aby podpořili svými božskými výtvory naše charitativní odpoledne pro spolek vozíčkářů srdíčko, které pořádáme za pomoci SKC Ondřejov a kapely Děss pouště, ve které účinkují i děti naší členky - vozíčkářky Světlanky z Voděrad. Všichni jsme za tuto pomoc, která k nám byla seslána jak z nebes velmi vděční. Opětovně jsme mohli uspořádat rehabilitační pobyt pro postižené, pod vedením pana docenta Mudr. Vladimíra Kříže. Již podruhé jsme měli s sebou paní vozíčkářku, která navštěvovala i místní dialýzu. A pak, že se zázraky nedějí. A tak všem andělům moc děkujeme, velice si vážíme této pomoci a těšíme se na 10. března, kdy se opět se všemi shledáme v ondřejovském kulturním domě. S poděkováním, úctou a přáním Pokoj lidem dobré vůle se s Vámi loučí a zároveň se na Vás těší Vlasta Moravcová, předsedkyně spolku vozíčkářů z Kolína.

Bohemia balet v SKC v Ondřejově

Sportovně kulturní centrum uvítá v novém roce již po šesté Bohemia balet.

Skvělí tanečníci Bohemia baletu, z nichž někteří se stali sólisty známých tanečních scén včetně Národního divadla. (např. Ondřej Vinklát získal za roli Romea prestižní cenu Thálie), se představí 3. března 2018 v 19 hod na jevišti SKC. Velké díky patří „šéfovi“ souboru Jaroslavu Slavickému, který na scéně ND vytvořil cca 80 rolí a sólových úkolů, vyučoval klasický tanec a jevištní a výkonnou praxi na Taneční konzervatoři v Praze, v roce 1987 absolvoval Akademii múzických umění v Praze, obor taneční pedagogika, a v letech 1987 – 1996 zde vyučoval. Od roku 1996 je ředitel Taneční konzervatoře Praha (TKP) a umělecký ředitel souboru TKP Bohemia Balet. Mezi jeho žáky patří například Jiří a Otto Bubeníčkoví, Václav Kuneš, Daria Klimentová, Michal Matys, Jiří Jelínek a Lukáš Slavický. Posláním souboru je rozvoj uměleckého růstu mladých tanečnicků ve spolupráci s mladými choreografy, kteří nejsou angažováni jako choreografové v některém profesionálním souboru a také spolupráce se studenty choreografie na taneční katedře HAMU, pro jejich bakalářské a magisterské práce. Spolupráce mladých tanečnicků a choreografů se jeví jako oboustranně prospěšná. Další oblastí činnosti je plánovaná spolu-

práce se zahraničními choreografy, a to jednak při studiu nových choreografií vzniklých pro soubor, či nastudováním ověřených, kvalitních děl. Záměrem v činnosti souboru je využití velkého uměleckého potenciálu studentů končících školu a vytvoření souboru schopného interpretovat na vysoké profesionální úrovni taneční díla širokého stylového zaměření. Bohemia Balet může svou činností obohatit českou taneční scénu o původní tvorbu i kvalitní díla českých a zahraničních choreografů. Za dobu existence získal soubor několik ocenění a vytvořil mimořádné projekty i v profesionálním kontextu, vystupuje na domácích i zahraničních scénách, je zván na festivaly a taneční přehlídky /Německo, Francie, Slovensko, Polsko, USA, Japonsko, Kolumbie, Portugalsko, Kambodža/. Záběr repertoáru je velmi široký, zahrnuje jak ukázky klasického baletního odkazu / slavná pas de deux z baletu Korzár, Don Quichotte, Labutí jezero, Šípková Růženka/ tak současné choreografické kompozice i lidové tance z Čech, Moravy, Slovenska. Představení bude plné novinek včetně větší choreografie „Dům Bernardy Alby“ a úsměvné „Tintin a zlaté střevice, ...a něco navíc.“ Podrobné informace včetně zahájení předprodeje najdete včas na www.skcvondrejove.cz.

Tremblatské vánoční zvonění 2017

23. prosince 2017

se uskuteční tradiční předvánoční setkání u místní zvoničky.

Akce se koná od 18 hodin.

Přijďte si na chvilku odpočinout od předvánočního shonu a popovídat si se svými přáteli!

Všichni jsou srdečně vítáni.

Předškolní vzdělávání

Zamyslíme-li se nad pojmem předškolní výchova a vzdělávání, co to vlastně znamená? Co by mělo být výstupem a obsahem předškolního vzdělávání a výchovy?

Předškolní výchova se netýká pouze posledního ročníku před vstupem do základní školy, ale je to důležité období od nástupu do mateřské školy, kdy se dítě poprvé oddělí od své rodiny na delší dobu a musí být samo sebou, po poslední rok před odchodem z mateřské školy.

Ráda bych vás seznámila s tím, co by dítě především mělo zvládnout samostatně. Mělo by umět pozdravit, poprosit a poděkovat. To jsou tři elementární zásady, které jsou dětem v mateřské škole vštěpovány. Dále by se děti měly vést k samostatnosti, svobodě, kreativitě a ohleduplnosti k ostatním dětem i dospělým. Výstupem předškolního vzdělávání není znalost číslic, písmen, natož psaní. Tyto kompetence náleží základní škole. Je to proto, že dítě předškolního věku nemá natolik vyváženou centrální nervovou soustavu, aby se tyto dovednosti učilo v mateřské škole. Výstupem dětí, odcházejících z mateřské školy, je začlenění do kolektivu, respektování druhých a znalost zásad slušného chování. S těmito prosociálními dovednostmi jsou děti seznamovány nejen v mateřské škole, ale i v rodině.

Další důležitou oblastí je schopnost soustředění. V této oblasti mají děti v po-

slední době velké problémy. Co dělat pro nápravu? Schopnost soustředění, zrakové i sluchové diferenciaci a správného úchopu, je možné nácvičkem při individuálních činnostech. Důležité je správné sezení, dýchání a nácvičk správného úchopu, nejprve silné, trojhranné, poté slabší pastelky či fixy. Správný úchop se cvičí nejprve s fixou a pomocí tzv. letadélka, potom můžeme dítěti vysvětlit, jakým způsobem se uchopí tužka nebo fixa. To celé můžeme samozřejmě nacvičovat až po uvolnění ramenního kloubu a zápěstí, což je dlouhodobý proces. Dítě by mělo držet tužku volně, ne křečovitě, mělo by přitom správně sedět, nohy by se měly dotýkat země, nesmí je různě křížit a už vůbec by nemělo na nohách sedět. Je velmi důležité, aby tyto zásady dodržovaly děti i doma. Proto prosím rodiče dětí o součinnost s mateřskou školou.

Co dítě v tomto věku naučíme, to zúročí v dalším vzdělávání, tedy na základní škole. Jen pro doplnění, nácvičk všech výše zmíněných kompetencí, probíhá formou hry. Protože hra v životě nejen dítěte, ale i dospělého člověka, má své nezastupitelné místo.

Romana Brilová

Opora „A“ mužstva se letos loučila

Byl jsem požádán panem JUDr. Josefem Lanzendorferem, abych do Ondřejovských ozvěň zaslal jeho vzpomínky a zároveň rozloučení s ondřejovským fotbalem, což jako současný předseda TJ Sokol Ondřejov a jeho bývalý fotbalový spoluhráč činím velice rád.

Nyní tedy co píše Josef Lanzendorfer, který ve fotbalovém prostředí měl přezdívku Lancik:

Využívám „Ozvěň“ k poděkování všem těm mnoha sportovcům, kteří byli mými spoluhráči ve fotbalovém oddíle TJ Sokol Ondřejov. Byl jsem členem tohoto spolku po celou dobu, kdy jsem se stal občanem Ondřejova. Tj. od roku 1963, kdy se moji rodiče do Ondřejova přestěhovali.

V letošním roce jsem se symbolicky rozloučil se svoji dlouholetou aktivní kariérou fotbalového brankáře. Po vyřízení všech administrativních požadavků, jsem odchytil mistrovský zápas za „B“ mužstvo Ondřejova, ve věku 66 let. K prvnímu zápasu za mužstvo mužů jsem nastoupil na jaře roku 1968 (tj. v 17 letech). Tehdy se hrál fotbal na starém hřišti pod Pecným. Během tohoto dlouhého období jsem zažíval vzestup úrovně a zázemí ondřejovského fotbalu, což fakticky trvalo do konce minulého století. Zodpovědně tvrdím, že fotbal byl a to až do konce roku 1990, velkým fenoménem a zápravou obyvatel našeho městečka. Chce se mi věřit, že alespoň zčásti se bude tato náklonnost k fotbalu vracet, což si z celého srdce přeji.

U příležitosti ukončení mé aktivní činnosti, bych chtěl všem hráčům, se kterými jsem měl možnost i čest si zahrát, poděkovat.

A zároveň vzpomenout na ty hráče, kteří již nejsou mezi námi. Bohužel, je jich hodně.

Jako osobnost a strůjce toho fotbalového zázraku bych rád zmínil jediné jméno a to je jméno pana Jaroslava Kyclera, který byl osobností nejen fotbalového dění, ale i osobností celého Ondřejova.

Nové fotbalové generaci, která se v současné době velmi dobře prezentuje v mládežnických družstvech, přeji, aby měla ráda fotbal a stále na sobě pracovala. Jedině tak může výkonnost ondřejovského fotbalu dosahovat stále lepších výsledků a úspěchů.

A já osobně bych si přál, abych měl ještě možnost zúčastnit se (osobně) oslav stého výročí založení fotbalu v Ondřejově, které bude v roce 2033.

Josef Lanzendorfer

Co k tomuto článku dodat. Snad jen tolik, že Lancik byl opravdu skvělým brankářem, který nám svými výkony pomohl hrát 1. B třídu a to po dobu 6-7 let. Pak jsme hráli OP a opět jsme měli možnost hrát kvalifikaci o postup do 1. B třídy. V mužstvu byli i další fotbalové osobnosti, ale málo platné, vždy platilo Lancikova hláška: „Chlapci já vás podržím, ničeho se nebojte!“

Jan Kölbl

Turkovičtí hasiči mají největší cisternu v Čechách

Jedno z neúspěšnějších období mají za sebou turkovičtí hasiči. V uplynulém období se podařilo završit léta čekání na vhodné podvozky pro stavbu moderní zásahové techniky.

Podařilo se nám získat bezúplatným převodem od Středočeského kraje automobil VW Transporter T5, který bude přestavěn na rychlý zásahový automobil s předurčením pro zásahy u dopravních nehod a drobné technické zásahy. Automobil získal do svého vlastnictví místní Sbor dobrovolných hasičů, který bude celou přestavbu financovat a jehož členové se budou podílet na rekonstrukci.

Dalším úspěchem bylo získání cisternového automobilu Tatra 815 CA 18 rovněž bezúplatným převodem, tentokrát to bylo z resortu Ministerstva obrany. Automobil získala Obec Ondřejov do svého vlastnictví a bude použit pro účely výjezdové jednotky v Turkovicích. Na zprovoznění tohoto vozidla odpracovali členové SDH Turkovice mnoho hodin a díky úspěšně provedeným provozním zkouškám a absolvování nezbytných administrativních procedur je dnes již registrováno v civilním registru vozidel, což je základní podmínka k tomu, aby jej bylo možno provozovat na pozemních komunikacích. V brzké době tak bude uvedeno i na výjezd, neboť vozidlo je vybaveno čerpadlem a cisternou o objemu dokonce 18 m³!!! což představuje největší hasičskou cisternu z pohledu objemu, která se u nás využívá. Běžné velké hasičské cisterny mají poloviční objem nádrže, pro srovnání třeba CAS 25, kterou nyní turkovičtí hasiči mají určenou k výjezdu má objem nádrže jen 3,5 m³. Vozidlo bude předurčeno pouze k zásahu u požárů, vzhledem k velkému objemu cisterny neuveze žádné další vybavení potřebné pro jiné druhy zásahů. Do budoucna bychom chtěli provést modernizaci nástavby a střední opravu podvozku tak, abychom vozidlo více přizpůsobili potřebám hasičů – a sice zmenšili nádrž na vodu a získali tak více místa pro další vybavení. Tím by vozidlo nahradilo stávající zastaralý automobil CAS 25 na podvozku Š706 RTHP. K tomu však bude potřeba zajistit financování.

Aby toho nebylo v oblasti techniky málo, povedlo se provést střední opravu vozidla pro technické zásahy – Liaz TA4 včetně opravy podvozku. Máme skříňě přizpůsobené našim potřebám, máme lidi vyškolené jako jeřábníky a vazače. Vozidlo je tedy plně připraveno plnit svou roli v naší jednotce.

V letošním roce vyjžděla turkovičtí jednotka celkem k 13 událostem, 8 z nich byly technické zásahy, 4 požáry a v jednom případě se jednalo o pátrání po pohřešované osobě. 9 událostí se odehrálo na katastru obce Ondřejov. Nejdálčenější zásah byl požár pole v obci Benátky – mezi Sázavou a Uhlířskými Janovicemi. Mezi náročnými zásahy patřil zásah při požáru v Choceradské ulici v Ondřejově a při požáru lesa v Mirošovicích. Jednotka vyjela ke všem událostem, ke kterým byla povolána a to vždy v minimálním počtu 4 hasičů.

Výcvik jednotky byl letos zaměřen kromě povinných školení strojníků a velitelů také na nositele dýchací techniky. To jsou ti hasiči, kteří jsou schopni zasahovat i v zakouřeném prostředí. Kromě výcviku v polygonu HZS DP Metro jsme věnovali spoustu hodin též výcviku na zbrojnici. Klíčový byl pro nás výcvik v Přestavkách u Čerčan, který proběhl o víkendu 30. září a 1. října. Na 10 modelových situacích připravených jako skutečné zásahy

jsme si prakticky nacvičili taktické postupy u zásahů a posbírali též cenné zkušenosti od kolegů profesionálů. V rámci výcviku hasičů předurčených k zásahům u dopravních nehod jsme se zúčastnili Mezinárodního mistrovství České republiky ve vyprošťování osob z havarovaných vozidel v Milevsku. Ani oblast práce ve výškách a nad volnou hloubkou nezanedbáváme, letos absolvoval školení náš instruktor a v průběhu podzimu bude proškolená celá jednotka.

V oblasti sportu jsme ani letos nezapomněli – v soutěžích TFA známých pod lidovým názvem železný hasič naše barvy reprezentovaly Terezie Srnová, Jana Dvořáková a Josef Brabec nejml. Všichni tři si v soutěžích vedli velmi dobře – děvčatům se podařilo po 9. v 10leté historii soutěže v Senohrabech získat putovní pohár pro vítězné družstvo, na stejné soutěži v individuálním hodnocení zvítězila v kategorii žen Jana Dvořáková a Josef Brabec nejml. vybojoval v kategorii starších žáků 2. místo. Jana Dvořáková se blýskla i na posledním 10. ročníku TFA v Mrači, kde o své formě nenechala nikoho na pochybách a zaslouženě zvítězila. Také v požární sportu, který většinu z vás utkvěl v paměti v podobě jedné z disciplín – požárního útoku – jsme nezapomněli. Turkováci zvítězili na okrskové soutěži 4. okrsku v Barochově, kde se jim podařilo v paralelních soubojích porazit jak družstvo ze Struhařova, tak i odvěké rivaly a kamarády současně – borce z SDH Řehenice. Na Memoriálu Jirky Kulhánka v Ondřejově nás však zradila technika, v obou pokusech se nám rozpojilo dopravní vedení na stroji a jen díky pohotovému reakci nejmladšího člena družstva na postu strojníka se podařilo oba pokusy dokončit. Na nejlepší tento výkon nestačil, ale i tak jsme si celé odpoledne užili a současně zavzpomínali na kolegu – kamaráda, který už bohužel není mezi námi.

Co se týká ostatní činnosti, tak nejvíce akcí – 10 – byly zdravotní asistence, které na požádání poskytujeme pro organizátory sportovních a kulturních akcí v našem okolí. Tradiční Den záchranářů na Zámku Berchtold organizovaný pro stovky dětí z mateřských a základních škol ani letos nebyl bez naší účasti – ve spolupráci s Policií ČR, říční policií Slapy a posádkou ZZS vždy připravíme dětem zábavu na celé dopoledne. Nesmíme opomenout ani spolupráci s Osadním výborem v Turkovicích při organizaci Dětského dne, pálení čarodějnic nebo při veřejné brigádě, kde jsme letos prořezali náletové dřeviny v ulici Ke Šmejkalce a vyčistili komunikace v celých Turkovicích. Komu se to zdá ještě málo, tak věřte, že přibližně 1x za 3 týdny ve vegetačním období sekáme trávu na obecních prostranstvích v Turkovicích. V nejbližší době nás čeká Mikulášská nadílka (5. 12.) a rozdávání Betlémského světla (17. 12.)

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům sboru a jednotky, kteří se podíleli na uvedených akcích a díky nimž bychom nikdy nedocílili tak dobrých výsledků. Vám „našim spoluobčanům“ bych chtěl poděkovat za přízeň a pozvat Vás na další akce, které pro veřejnost budeme pořádat ve spolupráci s Osadním výborem v Turkovicích v adventním čase.

Josef Brabec, velitel

Orkán Herwart zasáhl i Turkovice

V neděli 29. 10. se prohnal přes území našich obcí orkán Herwart a stejně jako v jiných částech republiky i u nás způsobil řadu škod. Hasiči v Turkovicích likvidovali spadlé stromy v lokalitách Borka a K Březině. Dále jsme zajišťovali průjezdnost komunikací v okolí Turkovic – zejména silnice ve směru na Senohraby a Hrusice během dne několikrát zablokovaly stromy nebo spadlé větve. Nejnáročnější bylo odstranění stoletých smrků na Borkách, kde se jednalo o komplikované vývraty. Za pomoci motorových pil, žebříků, výškové techniky, navijáku a mechanizace jsme všechny překážky odstranili. Nasazena byla veškerá dostupná technika, jednotka byla rozdělena na dvě skupiny – jedna pracovala s těžkou mechanizací (Škoda 706 CAS 25) v chatových oblastech a druhá (DA MB Sprinter) zajišťovala průjezdnost hlavních komunikací. Dokázali jsme si poradit též s požadavkem na zajištění dodávky elektrické energie pro vysílače společností Vodafone a Cetin (O2) o příkonu 18 kW. Na tento úkol jsme nasadili technický automobil (Liaz TA4) s vestavěnou elektrocentrálou.

Zasahovali jsme též v okolních obcích, kam nás podle potřeby vysílalo operační středisko Hasičského záchranného sboru – v Hrusicích, Choceradech, Vestci a Vodslivech. Celkem se podílelo na likvidaci následků orkánu 9 hasičů, likvidace událostí trvala 11 hodin. Použili jsme k plnění úkolů 3 automobily a pracovali se 3 motorovými pilami.

Když vítr zeslábl, v rámci výcviku jsme pomáhali spoluobčanům s opravou drobných škod na jejich majetku za pomoci výškové techniky a mechanizace. Ořezali jsme poškozené stromy a podíleli se na opravě střech – větší šlo o doplnění tašek či hřebenáčů.

Díky aktivitě místních hasičů občané nepocítili výraznější omezení, komunikace byly zprůjezdnovány a nikoho ani nenapadlo, že mobilní telefony v obci fungují právě díky turkovickým hasičům, kteří ukázali, že umí i něco navíc, než se běžně od hasičů očekává.

Josef Brabec, velitel

Dětská soutěž v požární všestrannosti

Již čtvrtým rokem pořádali třemblatští hasiči soutěž pro mladé hasiče v požární všestrannosti, která se konala dne 16. září u místní hasičárny. Sjely se sbory z Přestavlk, Tehova a naši mladí hasiči, aby předvedli znalosti z topografie, požární znalosti, zdravotvědy, střelby ze vzduchovky, vázání uzlů a odhad minuty a metru. Celá trasa vedla do kopce kolem hasičárny, kterou museli uběhnout, takže potřebovali i dobrou fyziku.

Po těchto disciplínách následovala malá přestávka na občerstvení, poté příprava tratě na štafetu. Štafeta nebyla klasická, jak je uvedena v pravidlech „hry Plamen“, ale pravidla byla naše. V jednotlivých úkolech bylo např. přenést hasičí přístroj, kýbl s pískem, kýbl s vodou a nakonec ho vylít do džberovky a s tou shodit plechovky.

Kategorie byly dvě – pro mladší a starší. V kategorii mladších se na prvním místě umístilo družstvo ze Třemblat, v kategorii starších bylo první družstvo z Přestavlk. Novinkou bylo, že jsme zakoupili velký putovní pohár a ten si odvezli s sebou domů. Gratulujeme vítězům a těšíme se na další rok!

Jana Pácová

Pěší zóna v Ondřejově?

Oficiálně jistě ne, ale prakticky existuje. Jen není osvobozena od dopravy. Začíná na přechodu u autobusové zastávky, končí až u SKC. Nevymyslím si. Bydlím vedle hasičárny, a tak to mám jako na dlani. Počítejte se mnou. Škola má 13 tříd, to je 249 žáků. Každá třída má dvě hodiny tělocviku týdně, a nějak se do tělocvičny žáci dostat musí. Po hlavní silnici to nejde, protože tam nejsou chodníky, a zatáčka u kulturáku je životu nebezpečná. Tak chodí okolo nás. Z téhož důvodu využívá tuto ulici i většina obyvatel Křížku, zcela jistě všechny maminky s kočárky, dále pak návštěvníci kroužků, sportovních i dalších akcí SKC. V téže budově sídlí klub, tedy obdoba školní družiny pro starší děti, dále tam je třetí třída ZŠ. A nesmíme zapomenout ani na nové dětské hřiště a jeho uživatele. Často tu vidím i děti ze školky, i ta nejmenší mrňata. A to nemluvím o těch, kteří přímo tady bydlí. Jistě dost velký lidský provoz pro to, aby se našlo nějaké řešení k usměrnění provozu dopravního. Všichni ti, které jsem vyjmenovala, musí uskakovat před mnohdy ostře jedoucími auty, mají problémy s přecházením silnice na Kostelní Střímelice a proplétají se mezi dvěma, třemi, mnohdy až čtyřmi autobusy, které si z ondřejovského náměstí udělaly točnu a parkoviště. I když mají oficiální prostor v areálu ZD. Donedávna byla vozovka na této zóně neuvěřitelně rozbitá, takže si nikdo, v zájmu vlastního auta, nedovolil jet víc jak třicítkou. Teď je opravená a dovedete si jistě představit co následovalo. Soudím, a určitě nejen já, že je nejvyšší čas něco udělat. Vedení obce si s tím, doufám, včas poradí. Chci věřit, že nejsem zbytečně optimistická.

Jaroslava Kozáková

Zpráva ze zásahu – Třemblaty

Dne 29.10. 2017 vyjela naše jednotka sboru dobrovolných hasičů k několika událostem spojených s extrémně silným větrem. Celkem jsme odstranili 6 spadlých stromů zasahujících do komunikace na hlavním tahu mezi Třemblaty a Ondřejovem v lokalitě Hlavačov. Padlé stromy jsme také odstranili na příjezdové cestě do chatové oblasti Lipská. Počasí znepříjemňovalo zásah nejen při odstraňování stromů, ale bylo zde velké riziko i v oblasti pádu dalších stromů na zasahující hasiče. Jsme rádi, že si jednotka ověřila další schopnost pomoci v boji proti nebezpečným přírodním vlivům.

Martin Povýšil

První domek cestou od Senohrab

Náměstí u sochy sv. Ondřeje

Šaldův dům

V dnešním pohledu do historie Ondřejova bychom vám rádi představili amatérského malíře z minulého století. Je jím pan Čermák narozený v Ondřejově v Choceradské ulici č.p.143, předposlední dům historické zastavby na levé straně při výjezdu z Ondřejova. Obrazy vznikaly v době, když mu mohlo být 60–65 let. Jeho rodina měla v Ondřejově malé hospodářství. Dědeček byl zaměstnán na Komorním Hrádku jako správce lesů rodu Khevehülerů. Po odchodu z Ondřejova působil pan Čermák na nějakém, nyní již nám neznámém ministerstvu jako komerční fotograf. Malování bylo jeho koníčkem. Mnoho obrazů bylo malováno podle předem pořízených fotografií v 70. letech minulého století, zachycují Ondřejov zhruba v polovině padesátých let. Původně byly obrazy věnovány ondřejovské Osvětové besedě a po jejím zániku v 90. letech uloženy na OÚ. Soubor obrazů je zajímavý spíše komplexností zachycení značné části obce než svojí uměleckou hodnotou. Pozoruhodné je zvládnutí řemesla a malířských technik. Některé objekty jsou malovány olejem na karton, některé křídou na lepenku, zaujmou svojí rozmanitostí a jednotným tématem a tím je Ondřejov ze všech možných úhlů pohledů. Obrazů bylo odhadem asi 150, některé se bohužel nedochovaly. Redakce děkuje panu Řezbovi za poskytnutí informací o autorovi a jeho činnosti.

OÚ Ondřejov, pánové Řezba a Kašpar

O pokorách

Malé zastavení o pokorách. Latinský výraz pro pokoru – humilitas – je od slova humus, země. Adjektívum humilis, znamená nízký, při zemi jsoucí, přeneseně pak prostý, nepatrný, nebo ponížený, pokorný. Tedy ten, kdo se vnitřně drží při zemi. Humilitas pak je k tomu substantívum: nízkost, malá výška, přeneseně slabost, nepatrnost – pokora. Ale pozor, stejně tak samo slovo homo (= člověk) je odvozeno od humus. Člověk je tedy z latiny ten, kdo je při zemi – pozemšťan.

Být pokorný je tedy zcela lidské!

Přesto, že velká část lidí tvrdí, že jsou ateisté, rozzářené výlohy obchodů a obchodních domů je vždy vtáhnou, jako dým cigarety a přinutí přichystat se na oslavu Vánoc, aniž by tím pokorně přiznávali svou sounáležitost s křesťanskou Evropou. Někteří přeci „věří“ jen v „něco“ existujícího mezi nebem a zemí. Ale „něco“ je věc a v tom případě bych já snad jen požádal, aby říkali, že „věří“ v „někoho“ mezi nebem a zemí. Je to přeci jenom pokornější.

Jsem už dost starý a tak pamatuji na dobu, kdy se na Vánoce modlili i komunisté a na kůr v kostele chodili hrát i přesvědčení politrucci od vojenské kapely. Samozřejmě v civilu a nikdy na nás nepráskli, že i my, základáci, jsme tam troubili bez uniforem a na půlnoční, kdy rozhodně nebyly vycházky. Nikdy jsem si nepřál, aby se tato doba vrátila. Jen si někdy říkám, jestli dnes při předhánění se v nákupech dárků, nezapomínáme jako dospělí na to nejdůležitější, na ten pocit pokory a lidské sounáležitosti. A také na pocit dětského překvapení. Té malé dušičky, která doufá, že přeci přinese to, co jsem chtěl, ten, o kterém jsem slyšel, ale nevím jak vypadá.

Často si jako rodič i učitel v adventním i vánočním čase říkám, že někdy více než dárek, je snad také chvíle pokorně se zastavit a naslouchat dětem. Proč by měly naslouchat jen ony nám. Děti jsou díky své otevřenosti mnohdy pravdomluvnější a přímočařejší. Možná, že by pro mnoho z nich bylo toto naslouchání tím největším dárkem a pro nás rodiče, dospělé, velkým překvapením.

A pro vás děti? Třeba by pro vaše rodiče byla největším dárkem vaše skromnost, píle, aktivita a pokora. Zkrátka pochopení toho, že není všechno zadarmo.

Přeji vám všem, vážení rodiče, milí žáci a drazí kolegové, tedy krásný Advent, klidné svátky, do příštího roku mnoho

zdraví, upřímnosti, spravedlnosti, lásky a té potvory pokory. A s Bolkem Polívkou, který jako kněz s pokorou ve filmu „Zapomenuté světlo“ říká: „Není důležité, jestli my věříme v Boha. Podstatné je, zda on věří v nás.“

S pokorou a úctou, ale o té někdy příště.

Mgr. Miroslav Rovenský

Jitka Vítová v Ondřejově

8. listopadu 2017 přijela za dětmi z naší školy spisovatelka dětských knih paní Jitka Vítová. Velice poutavě dětem vyprávěla o způsobu,

jak kniha vzniká, s kým spisovatel spolupracuje, kdo je grafik, kdo ilustrátor a kdo ji vedl k napsání svých knih. Během besedy žáci pracovali s knihami, které Jitka Vítová napsala. Hodina utekla jako voda. Na závěr si žáci 2. A, 2. B a 3. třídy mohli zakoupit knihy, které měla paní spisovatelka s sebou. Velice ochotně napsala dětem do knihy věnování i se svým podpisem.

Ivana Stařková

V Ondřejově není nuda – aneb 3. ročník podzimního běhu a něco navíc

Jak všichni víme, ve sportu kromě fyziky je důležitá i pevná vůle a odvaha. I jednoduchá sportovní aktivita jako je běh, obsahuje všechny tyto aspekty. Žáci a žákyně naší školy se zdárně poprali se všemi těmito nástrahami při tradičním podzimním běhu ondřejovskou hvězdárnou. Odměnou jim byl potlesk od spolužáků a pověšená medaile na krku.

Vyhlášení a odměn se dočkali i žáci, kteří si vybojovali ocenění při závodech v atletickém trojboji (sprint, skok z místa/trojskok, 500 m) na fotbalovém hřišti.

Abyste toho nebylo málo, jméno naší školy proslavili žáci (M. Kalbáč, J. Haiš, V. Haiš) na atletických závodech v Říčanech. Všichni si odnesli medaili nebo diplom za výborné výkony ve čtyřech atletických disciplínách. Už se těším na další závody a reprezentaci školy se všemi, kteří mají chuť jít udělat něco pro sebe i pro ostatní.

Blanka Kocánová

Parkour může mít vzdělávací funkci

Mladě vypadající charismatický muž mluví k přeplněné ondřejovské tělocvičně velmi uvolněně: „Já jsem byl taky pěkně grázlík. Byl jsem jeden z nejhorších. Třikrát mě vyhodili ze školy, v poznámkové knížce jsem měl poznámky od shora až dolů. Ale pak jsem se musel sebrat, protože to

a jak se trénují přemety s pomocí švédské bedny. Všechny výkony velmi pohotově komentoval Daniel Lacek. Na závěr dětem předvedli další vynikající parkouristé své kousky a celý program zakončil tanečník breakdance. Úplnou tečkou na konec byl krátký proslov vozíčkáře Zdeňka: „Já se moc neučil, měl jsem trojky a čtyřky a měl jsem za to, že to stačí. Ale pak na veřejce mě vyhodili od zkoušky a řekli mi, že mám horší češtinu, než zahraniční studenti. A tak jsem začal makat a teď jsem ve druháku. Takže si pamatujte, že čtyřky fakt nestačí, nekašlete na to a makejte. Čau, čágo a zdáro!“

Jakub Dušek

bylo už fakt zlý a začal jsem makat,“ říká do basketbalového dresu oblečený Daniel Lacek. V ondřejovské tělocvičně začíná jeden z jeho výukových programů, který velmi atraktivně spojuje parkour (tedy disciplínu, ve které se kreativně zdolávají překážky i s pomocí salt, přemetů a dalších triků) a povídání o těžkostech života. Ondřejovský program měl dvě části – první od osmi ráno pro první stupeň místní základní školy a poté následoval hned druhý pro vyšší stupeň. V obou programech spojil tělocvik – tedy rozcvičku na zahřátí a protažení svalů a nácvik přemetů s přednáškou lidí, kteří mají nějaké zdravotní postižení, o jejich životě a zvládnání každodenních situací. Programu se tak účastnil i MC vozíčkář Zdeněk a dále nevidomá paní Radka s vodící fenkou Orkou. Děti se dozvěděly, jak náročný je výcvik vodícího psa a že Orka musela zvládnout 34 dovedností, aby mohla paní Radce pomáhat v běžném životě. „Orka mimo jiné umí najít dveře a když je najde, natočí se hlavou tak, aby nad ní měla kliku, takže já ji pak nemusím na celých dveřích hledat,“ řekla dětem paní Radka. Pro odlehčení si poté děti mohly vyzkoušet, jak vypadá parkurová posilovací rozcvička

Výtvarné dílny 3. třídy Ivany Staňkové

Tereza Hanušková, Konvice s čajem

Kristýna Macková, Konvice

Gabriela Havránková, Šálek čaje

Kristýna Kuprová, Šálek kávy

Škola lezení

Spolek Škamna Ondřejov

Když jsem se v květnu letošního roku přišla jako maminka žačky první třídy podívat na školní ples a se směsicí hrdosti a dojetí sledovala nejen vystoupení obou prvních tříd, ale i nápadité taneční kreace žáků dnes již bývalé 9. třídy, setkala jsem se také s paní učitelkou Hudcovou. Ta mi v našem rozhovoru řekla, že by tento ples mohl být i plesem posledním. Nebylo totiž dost rodičů, kteří by byli ochotni ve svém volném čase s organizací plesu pomoci.

Školní ples je již tradiční akcí spolku Škamna (dříve sdružení Škamna: V loňském roce se dle zákona sdružení přejmenovalo na spolek Škamna a bude tak i zapsán do spolkového rejstříku), tedy spolku, který vznikl v roce 2008 jako spolek rodičů a přátel při ZŠ v Ondřejově a jehož cílem byla organizace a podpora mimoškolních aktivit žáků zdejší ZŠ. Pod vedením pana Josefa Hájka spolek téměř deset let (spolu) organizoval nejednu akci, za což mu patří velký dík! V posledních letech ale činnost spolku spíše stagnovala, spolek se potýkal s nedostatkem členů i finančních prostředků a pan Hájek chtěl svou pochodeň předat dál.

Při setkání se svými přáteli jsem pochopila, že nejsem rozhodně jediná, komu by zánik Škamen nebyl lhostejný. Snahu o zachování Škamen projevily i učitelky naší školy. Před letními prázdninami jsme se tedy sešli v malém kroužku nadšenců, kteří se rozhodli myšlenku Škamen znovu oživit. Od začátku nám byl cennými radami nápomocen i pan Hájek. V rámci našeho kroužku jsme sestavili první návrhy činnosti spolku a začali pracovat na sepsání nových stanov.

Na třídních schůzkách konaných 7. 9. respektive 14. 9. jsme se již jako (znovuobnovený) spolek Škamna představili rodičům žáků v jednotlivých třídách. Zároveň jsme udělali „nábor“ nových členů, který byl velmi úspěšný: Do spolku se přihlásilo 48 nových členů a přímo na místě jsme vybrali finanční příspěvky ve výši 7 050 Kč. Na bankovní účet v následujících týdnech přišlo ještě 8 550 Kč. Tímto všem dárcům i členům spolku srdečně děkujeme! Máme také radost, že se do dnešního dne do spolku přihlásilo 79 členů.

Během září a poloviny října jsme dále pokračovali v práci na nových stanovách, zpracovávali přihlášky nových členů a ještě více se snažili pomoci rozpočtu spolku. Takovou akcí byla i „Open air vernisáž“ výtvarných děl paní Romany Brilové a pana Dalimila Foltánka, pořádaná na zahradě manželů Foltánkových dne 30. 9. Na této vernisáži byla vydražena tři díla a výtěžek z této aukce ve výši 8 350 Kč putoval rovněž na účet spolku.

Dne 12. října se v budově ZŠ konala valná hromada spolku Škamna, které se zúčastnilo 21 členů a dále zástupci pedagogického sboru spolu s ředitelem ZŠ panem Rovenským. Na valné hromadě bylo zvoleno nové představenstvo. Dosavadnímu předsedovi panu Hájkovi byl jako poděkování za dlouholetou práci pro spolek předán dárek. Dále byly na valné hromadě projednány a schváleny nové stanovy a noví členové představenstva prezentovali svou vizi fungování spolku. Diskutovala se účast spolku na školních akcích ve školním roce 2017/2018, jako např. předvánoční výstava, tradiční Oživlý betlém a samozřejmě školní ples. Na všech těchto akcích budete moci členy spolku potkat. Veškeré důležité informace naleznete zakrátko také na připravovaných webových stránkách spolku: www.skamna.cz.

V příštím roce bychom se chtěli pustit i do jiných aktivit. Uvítáme tedy mezi sebou i další rodiče či přátele školy, ať už jen „tiché“ podporovatele, nebo pochopitelně i ty, kteří mají nápady a nechybí jim chuť vdechnout těmto nápadům život!

Marie Foltánková, Škamna

4. místo na fotbalovém turnaji škol Benešovska

Na čem v Astronomickém ústavu AV ČR pracujeme aneb 100. díl nekonečného seriálu zpřístupňujícího vědecké výsledky

Astronomický ústav AV ČR věnuje nemalé úsilí popularizaci astronomie a vědy obecně. Spravuje rozsáhlý web nejen pro odborníky a formální záležitosti, ale také pro veřejnost a pro děti a mládež. V průběhu roku nabízíme prohlídky observatoře v Ondřejově pro veřejnost (<http://www.asu.cas.cz/cz/verejnost-a-media/prohlidky-pro-verejnost>), exkurze pro školy, pořádáme Dny otevřených dveří a mnoho dalších akcí (<http://www.asu.cas.cz/cz/verejnost-a-media/akce-pro-verejnost>). Spolupracujeme s ondřejovskou základní školou, podílíme se na činnosti Jizerské oblasti tmavé oblohy, najdete nás na popularizačních akcích Akademie věd a mnoho dalšího.

Od roku 2014 navíc zpřístupňujeme novinářům i veřejnosti výsledky našich výzkumů v seriálu Na čem pracujeme. Ten tak tvoří

mj. archív našich významných výzkumů i aktuální pohled do právě prováděného výzkumu vesmíru. Seriál je psán „jednou rukou“. Autorem doslova převyprávěných vědeckých prací tak, aby byly srozumitelné laikovi, je docent Michal Švanda – držitel Ceny nadačního fondu Neuron za významný přínos v popularizaci astronomie (2016). A právě vyšel již 100. díl tohoto seriálu, který shrnuje výzkum na Astronomickém ústavu AV ČR.

V čem tkví jádro vědeckých studií pracovníků Astronomického ústavu Akademie věd České republiky?

Astronomický ústav AV ČR má čtyři vědecká oddělení – sluneční, stelární, meziplanetární hmoty a oddělení galaxií a planetárních systémů. V tomto seriálu jsme sedmadvacetkrát psali o fyzice Slunce, dvacetkrát o vzdálených hvězdách,

osmnáctkrát o planetkách, meteorech nebo jiné meziplanetární hmotě. Třiatřicet výsledků tematicky pokrývalo výsledky ohledně fyziky galaxií, aktivních galaktických jader a také planetárních systémů, zejména studie zaměřené na dálkový průzkum naší planety a její pohybové stavy. Jedna představovaná práce byla společným dílem pracovníků slunečního i stelárního oddělení. Počet jednotlivých reprezentantů dobře odráží počet odborných pracovníků v jednotlivých odděleních.

Výzkum v Astronomickém ústavu AV ČR má velmi široký záběr...

...Od nejmenších kosmických objektů, jakými jsou prachová zrna meziplanetární hmoty, přes tělesa velikosti planet, přes hvězdy a hvězdokupy až po galaxie a jejich kupy. Od chladného plynu v jádrech ml-

hovin s hvězdotvorbou po miliony stupňů horký plyn v korónách hvězd nebo v okolí černých veleděř. Od průletu meteorů, při nichž jsou měření získávána pětsetkrát za sekundu, po téměř statická pozorování velkorozměrových struktur, v nichž lze na dynamiku usuzovat jen pokud je k dispozici více měření než jen „fotografie“. Výzkumná témata našich pracovníků se týkají meteoritů, na které si lze fyzicky sáhnout a zkoumat je v laboratoři, až po objekty, které jsou zahaleny plynnými obálkami a jejich parametry určujeme z polarizace záření, které od těchto objektů plynem a prachem prochází. Výjimkami nejsou ani studie čistě teoretické, některé dokonce tak říkají „s tužkou a papírem“.

V čem jsou tedy odborníci z Astronomického ústavu AV ČR konkurenceschopní?

Každé z oddělení exceluje minimálně v jednom oboru, v němž snese zahraniční srovnání. Pokud začneme ve středu Sluneční soustavy, tak výzkum aktivních procesů na Slunci má na Astronomickém ústavu AV ČR velmi dlouhou tradici, z čehož vyplývá i množství velmi kvalitních impaktovaných publikací ve výzkumu slunečních erupcí, protuberancí, ale i slunečních skvrn. Tyto jevy jsou studovány jak empiricky, tak teoreticky s pomocí modelů, ovšem s kritickým důrazem na srovnatelnost s reálnými pozorováními. Popis

průběhu rekonexe v trojrozměrném modelu stejně jako kritérium pro formování penumbry nebo skelet vzdálené diagnostiky nerovnovážného plazmatu patří mezi špičkové výsledky.

Stelární oddělení má v současnosti těžiště své práce ve studiu horkých hvězd a okolohvězdného prostředí. Silnou stránkou je modelování hvězdného větru horkých hvězd a fyzikálně opodstatněné úvahy o původu emisních čar hvězd se závojem. Na druhé straně hmotnostního spektra jsou odborníci z Astronomického ústavu AV ČR ve vedoucím pelotonu výzkumu bílých trpaslíků, zejména těch, které jsou již dlouho na chladnouci sekvenci. U nich jsou často pozorovatelné značné příměsi těžších prvků, jejichž přítomnost svědčí nejspíše o akreci okolohvězdné látky, snad zbytků původního planetárního systému.

V oddělení meziplanetární hmoty sídlí světová špička meteorické astronomie, která v celosvětovém srovnání těžko nachází konkurenci. Propracovaná metodika sběru pozorovacích dat o prolétajících bodech s bezprostředně navazujícím kvalitním vyhodnocením snímků a rekonstrukcí průletové trajektorie včetně předpovědi dopadu neomylně dospěla k tomu, že z jednatřiceti meteoritů s rodokmenem jich šestnáct neslo českou stopu, včetně toho vůbec prvního – meteoritu Příbram v roce 1959. Druhým pilířem oddělení je výzkum planetek, studium jejich rotace a případné pod-

vojnosti nebo vícenásobnosti. Tyto údaje jsou podstatné pro popis vývoje orbitálních parametrů těchto těles. Některé dlouhodobé efekty mohou tato tělesa přivést až na kolizní kurz se Zemí, což je informace, kterou přirozeně chceme jako obyvatelé této planety vědět.

Pražskou část Astronomického ústavu AV ČR reprezentuje především personálně silné oddělení galaxií a planetárních systémů. Pilířem výzkumu pracovníků tohoto oddělení jsou zejména numerické simulace. A to jak tvorby hvězd v galaxiích s plynem, tak dynamiky hvězd v Galaxii naší i těch blízkých. Vědci se věnují i studiu plynných struktur ve vesmíru nebo odhadu vlivu výbuchu supernov na změny chemického složení galaktických struktur. A co odpoví na otázku, zda lze pozorovat černou díru v centru aktivní galaxie? Jistě, přímo ne, ale astrofyzici z Astronomického ústavu AV ČR hráli důležitou úlohu v návrhu a ověřování metodiky, která by s využitím polarizace rentgenového záření měla podobně dálkové sondování neviditelného umožnit.

Kde najdete víc informací

Všech sto dílů (a další budou přibývat) je možné najít v archívu „Na čem pracujeme“ na <http://www.asu.cas.cz/cz/veda-a-vyzkum/na-cem-pracujeme> a objevují se také pravidelně na Facebooku Astronomického ústavu AV ČR.

Pavel Suchan

Program sezony 2017–2018 „Kruhu přátel hudby v Ondřejově“

Duo Terés – kytara, housle

Koncert se uskuteční v sobotu **6. 1. 2018 v 19.30 hod.**
Program: M. Brunner, J. Freidlin, L. Hurník, O. Kukul, M. Benko

Michaela Špačková – fagot, Lukáš Klánský – klavír

Koncert se uskuteční v sobotu **10. 2. 2018 v 19.30 hod.**
Program: C. Saint-Saëns, F. Chopin, A. Tansman, E. Bozza

Michal Šupák – klavír

Koncert se uskuteční v sobotu **14. 4. 2018 v 19.30 hod.**
Program: A. Skrjabin, M. P. Musorgskij, A. Glazunov, M. Šupák

Petr Ries – kontrabas

Koncert se uskuteční v sobotu **14. 4. 2018 v 19.30 hod.**
Program: F. Schubert, R. Schumann, F. Mendelson-Bartholdy

LowBrass České filharmonie

Koncert se uskuteční
v sobotu **2. 6. 2018 v 17.00 hod.** v areálu hvězdárny
Program: P. J. Vejvanovský, J. G. Heinichen,
A. Dvořák,
B. Martinů, G. Holst

I v SKC lze být úspěšný

Počet kurzů, resp. kroužků či oddílů se každoročně rozrůstá. V prvopočátcích fungování SKC šlo vždy spíše o rekreační formy, které si nejen děti postupně vyzkoušely, a tak jsme působili např. ve sportu jako sportovní informace, dřívější hit v Praze. Jak se ukázalo, v mnoha směrech byly dobrou a vhodnou přípravou pro další směřování zejména dětí. Mnohé děti prošly cvičením rodičů a dětí, které si osobně pamatují jako mřížata, když jsem toto cvičení vedla. Zkusily gymnastiku (tu se bohužel nepodařilo udržet), balet, někdo i zumbu, různé míčové hry apod. Nakonec se zabydly v rokenrolu, Rope Skipping, Parkour&Freerun, karate, Taekwon-Do a nově i v muzikálu. Můžeme se ptát proč právě tyto kroužky a oddíly přitahují? U dospělých si podobně vede oddíl boxu.

Myslím si, že je to právě proto, že nabízejí něco víc, dosáhnout nějakého cíle, resp. úspěchu. Vždy je za tím vidět více práce, jak od dětí, tak hlavně od těch, kteří děti trénují a vedou. Více tréninků i mimo SKC, mimořádná soustředění a vystoupení a u většiny i účast na soutěžích.

Oslovila jsem jednotlivé trenéry, aby se mohli pochlubit nejen úspěchy, ale i jejich způsobem přípravy.

Lucie Mášová a Tereza Malá: Rokenrolové formace

V celém oddíle TŠ TWIST Říčany, včetně pobočky v Ondřejově, s dětmi pracujeme už od mala. Mladší členové mají motivaci postupovat dál, aby také jednou mohli tančit na soutěži, jako ty „velké formace a páry“. V sobotu 21. října formace Stars vybojovala s novou choreografií a kostýmy ve stylu Electro swingu na mezinárodní soutěži v Říčanech nečekaně krásné druhé místo. Mladší formace Jungles se v jiné kategorii protančila do finále mezi nejlepšími 7 formací. Zasloužený úspěch ale

nikdy není hned. Holky trénují pravidelně 2x týdně, mají mimořádné tréninky, soustředění, kde pilujeme techniku, rozsahy a synchron ve formaci. Vychováváme tanečnice, které si váží úspěchu a prohra je výzvou, ne neštěstím. Stavíme hravé choreografie, které děti baví a snažíme se v dětech podporovat cílevědomost, vytrvalost, lásku k tanci a budovat pro ně přátelské zázemí. To vše díky SKC, které nám toto umožňuje a vždy nás podpořilo, děkujeme. *Lucie Mášová*

Iva Mračková a její tým: Parkour&Freerun

Hlavní náplní tréninků je naučit děti správnou techniku cviků. Kluci i děvčata zde získávají základy sportovní gymnastiky a akrobacie, které jsou nezbytné pro perfektní zvládnutí triků ať již uvnitř nebo i mimo tělocvičnu, aniž by utrpěli úraz a ohrožovali své okolí. Je to skvělá parta celého regionu Říčanska od 3 do dospělých let. Pravidelné tréninky, soustředění u moře, již devátou sezónu zaručují kvalitu práce s dětmi. Již podruhé jsou děti týmu APDT nominovány do finále celonárodní soutěže mladých talentů ZLATÝ OŘÍŠEK. Prezentace v médiích a součást festivalu sportu pro děti Sportáček a Sport Life již třetí sezónu je výsledek spolupráce rodičů svěřených dětí, ale i soulad tréninkových míst, ke kterým se řadí i SKC Ondřejov. *Iva Mračková*

Kristina Bosáková: Karate a sebeobrana

V kurzu karate a sebeobranu nejde jenom o to jak zvládat techniku a schopnost podmanit si soupeře, ale hlavně také o psychickou stránku člověka. Nejenže je člověk po tréninku pozitivně naladěný, ale i připraven podávat lepší a lepší fyzické a pracovní výkony. Další důležitou stránkou bojových sportů je trénování morálky a určité odpo-

vědnosti za soupeře, s kterým bojujeme. Při sportovních zápasech se musíme ovládat a nesmíme soupeře zranit a na ulici naše obrana musí být přiměřená útoku, takže sami vidíte, jak je vaše psychika velmi důležitá. Prostřednictvím tréninků bojových sportů byste měli zvládat lépe náročné životní situace, stres, rychlé rozhodování a také svoji agresivitu. Proto doporučuji dětem i dospělým jakýkoliv bojový sport. V kurzu karate máme i mladý kata tým. Jsou to mladí závodníci, kteří se úspěšně účastní i celorepublikových soutěží.

Dne 4. 11. 2017 se konalo MČR v Neratovicích, kde uspěl náš závodník Lukáš Hejma, který se stal mistrem ČR v katech a těsně mu uteklo vítězství v kumite, kde ve finále prohrál se závodníkem z Hostivaře a umístil se na druhém místě. Gratulujeme a přejeme do budoucna trpělivost a mnoho dalších vítězství.

Kristina Bosáková

Lukáš Hejma

Vladimír Machota a jeho tým: Taekwon-Do

Ondřejovská škola Taekwon-Do, která má již dlouholetou tradici v SKC, patří mezi úspěšné kluby České federace Taekwon-Do ITF. Díky intenzivní přípravě v rámci řádných tréninků v SKC Ondřejov i na ná-

Rokenrol

Stupně vítězů

rodních a mezinárodních soustředěních, vybojovali ondřejovští Taekwondisté ty nejcennější medaile na mistrovství Slovenska, Maďarska, Rakouska, Slovinska a na Mistrovství České republiky. Úspěch je výsledkem profesionálních podmínek, které SKC nabízí a samozřejmě intenzivní práce trenérů nositelů mistrovských stupňů, Martina Padevěta, mezinárodního instruktora Davida Mondscheina 4. Dan a Vladimíra Machoty 7. Dan, nositelů titulů Master, kteří jsou v České republice pouze tři.

Ke svým sportovním úspěchům si připsal Štěpán Padevěť úspěch další a beze sporu ten nejvyšší. 4. 11. 2017 vybojoval reprezentant ondřejovského oddílu Taekwon-Do titul dvojnásobného mistra České republiky a to ve volném boji i v sestavách. Úspěšné tažení ondřejovských sportovců doplnili o nejcennější kovy Milan Takáč ziskem zlaté medaile v sestavách žáků. Vynikající úspěchy zaznamenali i Petr Padevěť, Hana Padevěťová, Tomáš Rous a Josef Brabec, stříbrní a bronzoví jak v sestavách, tak i ve volném boji.

manželé Machotovi

Rodina Pixových: Muzikál

Proč muzikál? Muzikál si získává stále více diváků. Mělo by se však spíš říkat, že si diváky opět získává, neboť muzikálová, či chcete-li operetní či hudební divadelní představení mají u nás poměrně velkou tradici. Připomeňme si české operety Oskara Nedbala, Rudolfa Frimla, Osvobozené divadlo, divadlo Oldřicha Nového, Semafor. Dnes se u nás hraje každou sezónu na 50 muzikálových představení a každý rok přichází na scénu přibližně 14 muzikálových premiér. Jiná otázka je, jestli ta kvantita není mnohdy na úkor kvality. Jisté však je, že kvantita potřebuje kvalitu a ta je vyžadována také od muzikálových herců, po nichž, tedy po těch dobrých, je značná poptávka. Muzikálový herec musí dnes perfektně zvládat herectví, zpěv a tanec. A právě spojení těchto tří disciplín dělá nejen dobrého muzikálového herce, ale je i vhodnou výchovnou formou. Dítě tak pozná nejen tři odlišné umělecké činnosti, ale samo v sobě pak objeví, která z nich je mu bližší a zda se případně některé z nich chce věnovat víc.

A pokud se herectví, zpěvu či tanci nebude chtít v životě věnovat na profesionální úrovni, pak jistě nabyté zkušenosti a dovednosti uplatní v jiných profesích. Základy herectví, zpěvu i tanečního pohybu, jak známo, pomáhají dotvářet osobnost a sebevědomí. V muzikálovém kroužku chceme vést děti tímto směrem, těm nejtalentovanějším chceme dát motivující příležitost na jevišti při různých vystoupeních a to i v našich muzikálech v Divadle Hybernia.

Pixovi

Standa Stárek: Box

Oddíl boxu i lekce kondičního boxu je pro všechny, kteří chtějí zkusit něco nového a zcela odlišného. Po založení našeho klubu byla z počátku návštěvnost jako na houpačce a i osazenstvo se střídalo. Po nějaké době fungování se naše základna ustálila na partu „držáků“ a „srdcařů“, kteří zjistili, že se náročnost tréninků dá zvládnout a není třeba hledat zbytečné výmluvy. Po této první etapě samozřejmě přibývali i nováčkové, kteří se díky super partě bez problémů začlenili. Někdy však někdo zjistil, díky vyšší náročnosti tréninkových jednotek, že to není úplně pro něj a našel si jinou zábavu. U těch, kteří chodí a trénují pravidelně, je vidět vzestup kondice i boxerských dovedností a techniky. Když se chod a fungování našeho klubu ustálily, řekli jsme si, že je čas posunout se dál a uspořádali jsme historicky první galavečer amatérského boxu v Ondřejově. Měl obrovský úspěch mezi aktéry i návštěvníky a díky tomu se stal tradicí. Letos už to byl ročník třetí. V poslední době je účast na trénincích trochu nižší, a proto bych chtěl touto cestou pobídnout ty neroz-

hodné, aby neváhali a přišli to aspoň zkusit. Rozhodně se nemusí obávat, že jsme spolek „frajerů s prázdnou hlavou“. Chodí k nám úplně normální lidi, které box baví a je to pro ně způsob odreagování. *Zdeněk Štádlér*

Všechny tyto úspěchy neznamenaají, že jenom ony hrají důležitou a nezastupitelnou roli v činnosti SKC. Jsou jimi všechny nabízené aktivity už od dětí lezoucích až po seniory. Náš dík patří proto všem lektorům a trenérům. Podobně širokou nabídku najdeme spíše ve větších městech, a tak věříme, že SKC významně přispívá k popularitě Ondřejova.

Bohumila Řešátková a trenéři

Štěpán Padevěť

Ke svým sportovním úspěchům si připsal Štěpán Padevěť úspěch další a beze sporu ten nejvyšší. 4. 11. 2017 vybojoval reprezentant ondřejovského oddílu Tackwon-Do titul dvojnásobného mistra České republiky a to ve volném boji i v sestavách. Úspěšné tažení ondřejovských sportovců doplnili o nejcennější kovy Milan Takáč ziskem zlaté medaile v sestavách žáků. Vynikající úspěchy zaznamenali i Petr Padevěť, Hana Padevěťová, Tomáš Rous a Josef Brabec, kteří vybojovali stříbrné a bronzové medaile, jak v sestavách tak i ve volném boji. Za tímto úspěchem stojí tvrdý trénink v domovské tělocvičně Sportovně kulturního centra v Ondřejově a na sportovních soustředěních. Díky patří trenérům, asistentům, sponzorům a partnerům ondřejovského oddílu a v neposlední řadě SKC Ondřejov. Podmínky, které SKC nabízí jsou na vrcholové úrovni a věříme, že reprezentanti ondřejovského oddílu vybojují i další medaile na otevřeném mistrovství Rakouska, které se bude konat 18. 11. 2017 ve Vídni.

Foto: František Povinský